

1

1

1

1

1

1

a beleza

**coma ventos
fuxidos,**

**velaquí os
homes**

pra te chamar,

**i esta noite
baixiña**

2

2

2

2

2

2

fireume

**por antigos
camiños**

de soños

ouh nai,

con mil

3

3

3

3

3

3

para sempre

esquencidos

sementados

ouh insua miña!

ventás acesas

1

1

1

1

1

1

por quen

poeta ou non

erte,

sinto ás veces

Galiza en mín,

2

2

2

2

2

2

choran

cantarei

fillo,

as horas

meu Deus,

3

3

3

3

3

3

**tódalas estrelas
xa**

as cousas

**como anxo
airado**

**nos meus
hombros**

**pan que me
deron,**

1

1

1

1

1

1

**herba
pequerrechiña**

terra sucada,

a lus do mundo

si é que o poema

hai homes

2

2

2

2

2

2

que con medo

**poema de cen
versos**

e a que arde

e só un nimbo

cheos de

3

3

3

3

3

3

surrís

na outonía

nunha bágoa

de lus

sombra

1

1

1

1

1

1

ai ter teu alento

ti, cabelos de ouro

eu vinte

ei, terra verde

un paso adiante

2

2

2

2

2

2

no meu rosto

e de aire, nena

contra o sol

e mar

i outro atrás,

3

3

3

3

3

3

ó fin,

en que ceio te vín?

nunha hora tola

de orballo

Galiza,